

December 2010

DE SCHAKEL

NEDERLANDSE INTERKERKELIJKE GEMEENTE TE BENIDORM

**Kerkelijk centrum " HET ANKER "
Avda. Doctor Severo Ochoa 10
03503 Benidorm**

www.kerkinbenidorm.nl

Zondag 5 december	Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst: Zondag 12 december	Hanneke v.d. Spek en Alie Vos Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: diaconie 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst Zondag 19 december	Hanneke v.d. Spek en Klaas Visser Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst Zaterdag 25 december	Coen Oosterwijk en Klaas Visser Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: Nepal 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst Zondag 26 december	Emmy Korthof en Hanneke v.d. Spek Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst	Klaas Visser en Coen Oosterwijk
Zondag 2 januari 2011	Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst Zondag 9 januari 2011	Hildegard Lanting en Lies de Waard Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: Emaus 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst	Alie Vos en Hildegard Lanting

Na afloop van de dienst is er gelegenheid om koffie te drinken.

Uit de pastorie

Op 15 november overleed br. Rijk van der Bunt. Elders in deze *Schakel* zal ongetwijfeld teruggeblikt worden op zijn betekenis voor de gemeente. Wat fijn dat in de uitvaartdienst zo veel gemeenteleden aanwezig waren. Veel meer dan wie dan ook had verwacht. Ik weet zeker dat dit vooral de nabestaanden erg goed heeft gedaan. In de dienst in het Tanatorium en bij het graf hebben we Rijk op een christelijke manier de laatste eer mogen bewijzen.

Blijkbaar is de gemeente reuze gezond, want verder heb ik dit keer niets te melden over ziekten of ongevallen.

Diny en ik zijn al weer aan het inpakken. Onze tijd aan de Costa Blanca is omgevlogen.

Toen we hier in september aankwamen, begonnen we voor ons gevoel aan een groot avontuur. Nu kost het ons moeite om afscheid te nemen. Hartelijk dank voor alle vriendelijkheid die we van u hebben genoten. Maandagmiddag hopen we weer in het koude Nederland te arriveren, verwarmd door de vele goede herinneringen aan de NIGB en haar leden. Moge onze Heer u blijvend zegenen!.

Martin van Veelen

Geloof

Wij geloven dat de heilige Geest, in ons het geloof ontsteekt als een licht. Geloof is de band die je met Jezus Christus hebt, Met de armen van je geloof omhels je Jezus Christus met al zijn verdiensten. Van Zijn kant legt Hij met ons de band met zijn H. Geest. En de geest legt van ons uit de band van het geloof met Christus. Zo wordt Jezus Christus de onze.

Meer dan Hem heb je niet nodig. Want alles wat God je geeft, schenkt Hij je in hem met Christus.

Geloof is eigenlijk niets. Het is de lege hand waarmee je Jezus Christus vasthoudt. Toch is het geloof het enige dat je nodig hebt om gered te worden, Want het geloof is de enige sleutel die op Jezus Christus past. Al het andere, vroomheid, gebed, goede da-

den, kerkklidmaatschap is allemaal prima, maar alleen het geloof verbindt ons met Christus. Omdat Christus de enige is die je kan redden. En Hij doet dat volmaakt. Daar hoeft helemaal niets meer bij. Want Hij is geen halve redder. Paulus zegt dan ook in Romeinen 3:28 *dat wij door het geloof alleen, of door het geloof zonder de werken, gerechtvaardigd worden*⁴. Wij vatten dit, nauwkeurig gesproken, niet zo op, dat het geloof zelf ons rechtvaardigt⁵, want het is slechts een middel waarmee wij Christus, onze gerechtigheid omhelzen. Maar Jezus Christus is onze gerechtigheid, doordat Hij ons toerekent al zijn verdiensten en al zijn heilige werken, die Hij voor ons en in onze plaats heeft gedaan⁶. En het geloof is het middel dat ons met Hem in de gemeenschap van al zijn schatten en gaven verbonden houdt. Als deze ons eigendom zijn geworden, zijn zij meer dan voldoende om ons vrij te spreken van onze zonden.

Martin van Veelen

(vrij naar Artikel 22 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis)

Weer terug

Lieve mensen,

Wat lijkt het nog maar kort geleden! Toch is het al meer dan twee jaar, dat we terugkijkend op onze eerste zes weken in jullie mid-den onder andere het volgende schreven:

Wij zien terug op een fijne tijd, die naar we hopen ook zegenrijk is geweest.

We kijken nu al uit naar een nieuwe periode DV (december 2010, jan. en febr. 2011).

Nu is het dan zover en er is in die twee jaar veel gebeurd.

Er zijn mensen teruggegaan om allerlei redenen en ook zijn er mensen overleden.

Hoe het verder met een ieder van jullie gaat hopen we in persoonlijke ontmoetingen in de komende maanden te mogen horen en zien.

Als ik dit schrijf, zijn we bezig met de laatste voorbereidingen voor onze overkomst. Dit keer komen we met de auto (meer bagageruimte en voor Doeke, een stabij van anderhalf jaar) en we hopen op 2 december te arriveren in Albir.

We hebben enthousiaste verhalen gehoord over het gerenoveerde appartement en we zien er naar uit het zelf te kunnen gaan bewonderen.

In de adventstijd hoop ik te gaan preken over het bijzonder mooie boekje Ruth en in het nieuwe jaar wil ik verder gaan met de zes apostelen, die ik twee jaar geleden onbesproken achterliet, hoewel ook zij de nodige aandacht verdienen.

Natuurlijk zien we ook uit naar de Bijbelkring en naar alle andere gelegenheden tot ontmoeting en gesprek.

We hopen op een voorspoedige en veilige reis en zien uit naar zondag 5 december en de beroemde 'after party', die daarop aansluit.

Hartelijke groet,

Leni en Panc Vermaat

Op weg naar.....

De laatste Schakel van 2010 ligt al weer voor u. Niet te geloven toch, hoe snel de tijd gaat. En ik heb me wel eens laten vertellen, dat het voor de oudere mens onder ons nog sneller wordt beleefd. Inmiddels hebben we er met de nieuwe redactie 12 Schakels opzitten en ik moet u zeggen iedere keer, als de kopij is doorgestuurd naar de drukker, het gevoel te hebben leeggelopen te zijn. Immers in een heel korte tijd, moeten we met elkaar zo'n 28 pagina's samenstellen, die interessant zijn voor onze gemeente. Dat valt in de praktijk altijd een beetje tegen. We hebben vaste rubrieken, zoals vanuit de kerkenraad en bijdragen van de kwartaalpredikant, maar voor de rest moeten we er zelf maar voor zorgen het kerkblad vol te krijgen. Kennelijk zijn de meeste gemeenteleden behoorlijk geïnteresseerd in de Schakel, want als het blad maar even iets te laat is, worden we overspoeld met telefoontjes, maar verder krijgen we heel weinig reacties. En dat is ook al mooi, want als men iets niet goed zou vinden, dan krijg je dat echt wel te horen.

Als hoofdredacteur valt het me een beetje tegen, dat er zo weinig kopij wordt ingebracht door de vele gemeenteleden van onze kerk. Ik snap heus wel, dat niet iedereen klaar zal staan met een artikel of een persoonlijke ontboezeming, maar zo af en toe een reactie

vanuit de gemeente, is toch niet teveel gevraagd. Ik daag u dus uit, eens een keer wat in te sturen, waarvan u vindt, dat het de moeite van het lezen waard is.

Op weg naar..... U begrijpt het natuurlijk. We zijn weer in de laatste maand van het jaar aangekomen en op weg naar 2011. Die maand december is een hele bijzondere. Een korte periode die gekenmerkt wordt door vreugde, plezier, familiebezoek, maar zeker ook van eenzaamheid, verdriet en stille tranen. Als december er eenmaal opzit, kunnen onze gevoelens weer een poosje in de kast. Eerst Sinterklaas met de vooral kinderlijke pleziertjes, de spanning en onzekerheid over het bestaan van deze Goedheiligman, maar vooral met de persoonlijke gedichten, surprises en cadeautjes. Vooral dat op de ander gerichte, trekt mij erg aan op 5 december. Het zijn en blijven immers de kleine dingen, die het doen en wat is er fijner om elkaar eens via een paar dichtregels of een grappig present te laten ervaren, wat je voor die ander voelt. Kerstfeest is voor ons als Christenen, natuurlijk een fantastisch feest. De komst van de Heer te mogen vieren en dat samen te doen met andere gemeenteleden, die dat ook graag willen uiten via mooie liederen. Je kunt bijna niets mooiers bedenken. Maar juist ook die Kersttijd confronteert mij met de nood in de wereld, moeten we onze psychiatrische pleegzoon nu wel of niet vragen met de andere kinderen en kleinkinderen. En hoe zit het met onze buurman zonder familie en zijn verdriet vanwege zijn onlangs overleden vrouw? Ik weet het, je kunt nu eenmaal niet het verdriet en de zorgen van de hele wereld op je nemen, maar je kunt natuurlijk wel wat rondkijken in je eigen omgeving. Als Christen probeer je immers steeds zoveel mogelijk Jezus voorbeeld na te volgen. Die hield zich heus ook wel bezig met zijn vrienden en kwam eveneens op feesten, maar Hij confronteerde ons juist vaak met de arme, de verdrukte, de zieke, de eenzame en de gebroken mens. En dat zit me heel erg dwars. Ga ik voor mezelf en omring me met familie en vrienden of laat ik ook nog wat ruimte over voor die ander, die eigenlijk altijd buiten de boot valt?

Op weg naar..... is ook toepasselijk in de zin: Op weg naar een brede kerkenraad. En als u deze bijdrage leest, hebben we on-

langs maar liefst drie vrouwelijke kerkenraadsleden mogen bevestigen.

Wij zijn daar heel erg blij mee. Immers een aantal jaren geleden was Kid Verloop voorzitter, ouderling en diaken. Kortom hij vormde als enige de kerkenraad. Een slechte zaak natuurlijk, want Kid voelde zich een roepende in de woestijn. Dat er in die tijd zo weinig mensen toe wilden treden tot het bestuur van de kerk was misschien wel begrijpelijk, want de sfeer in de gemeente was niet altijd even perfect. Momenteel is dat gelukkig een stuk beter. Er is respect en vertrouwen onderling en eigenlijk kan dat natuurlijk niet anders als je de Heer als je voorbeeld stelt. Echter we vertegenwoordigen maar liefst 17 denominaties in onze gemeente en dan zou je zomaar tegen een probleem kunnen aanlopen. Niets menselijks is ons immers vreemd.

Daarom zijn we zo blij met onze nieuwe ambtsdragers. Deze kerkenraad is nogal wat van plan en daarom heb je voldoende mensen nodig om die plannen uit te voeren. Met de drie dames er bij moet dat zeker gaan lukken.

Een speciale toelichting wil ik hierbij geven voor wat betreft Rose-Marie van Bussel. Zij is bevestigd als ouderling met een bijzondere opdracht. Een mond vol realiseer ik me, maar deze terminologie vraagt om uitleg.

In onze kerkenraad hebben we op dit moment al twee leden die bevestigd zijn als kerkenraadslid met een bijzondere opdracht. De eerste is Wim van Eck, die naast zijn normale kerkenraadzaken speciaal het zogenaamde Ayudafonds beheert. In een volgend artikel zullen we hem laten uitleggen, wat dit nu precies inhoudt. De tweede ambtsdrager met een bijzondere opdracht is Kid Verloop. Dat is al heel veel jaren zo en Kid had de opdracht om de kerkenraad te vertegenwoordigen, als er niemand van het bestuur van de kerk aanwezig was in een bepaalde periode. Zo stond Kid eigenlijk garant voor de voortgang van de erediensten. Heel vaak in de zomer en talloze keren in de decembermaand moest Kid opdraven om het één en ander goed te laten verlopen. (= meervoud van Verloop) En als hij dan weer alleen een decembermaand moest regelen en er kwam plotseling een begrafenis bij, dan kun je je voorstellen, dat hij het zo rond oud en nieuw wel een beetje had gehad.

Kid verdient niet één compliment, maar een hele berg met complimenten. We zijn hem en Ineke erg dankbaar, dat hij die verantwoordelijkheid altijd heeft willen dragen. Op den duur ontstond er bij hem een soort haat-liefde verhouding met de bekende invalkussen in de zomer en in december. Enige weken geleden heeft Kid aangegeven nu eindelijk te willen stoppen met zijn taak. Dat doet hij tijdens de komende jaarvergadering in maart. En dan zetten wij hem natuurlijk even in het zonnetje.

Rosemarie van Bussel gaat de plaats van Kid innemen. Dat doet ze vooral voor de maand december, want dan zijn de meeste kerkenraadsleden naar Nederland, terwijl hier toch het nodige in de kerk te doen is. Zij helpt dan Annie van Es, die gelukkig ook in december in Spanje blijft. Rose-marie bezoekt geen kerkenraadsvergaderingen en is verder vrijgesteld van allerlei andere taken vanuit de kerkenraad. Net zoals dat gebeurde bij Kid.

Mochten er onder u vragen leven, die u niet duidelijk zijn inzake onze kerkgemeenschap, dan hoor ik dat graag van u.
Een goede en gezegende decembermaand toegewenst.

Kees van Duijn

Nieuwe kerkenraadsleden

Even voorstellen.....

Met dit berichtje in onze Schakel, wil ik mij even voorstellen. Mijn naam is Willemina Gijsberta (Mien) de Ridder van Weelden, geboren in Tuil, een dorpje aan de rivier de Waal in de West Betuwe. Ik heb een fijne jeugd gehad met vader, moeder en een broer. Ik kom uit een Hervormd gezin, waar moeder een trouwe kerkgangeter was, pa iets minder.

In 1964 getrouwd met Kees de Ridder, die uit een Gereformeerd gezin komt.

Wij hebben een dochter en een zoon gekregen en zijn inmiddels oma en opa van 4 kleinkinderen. Wij wonen in Gorinchem.

7.5 jaar geleden zijn wij in Villa Joyosa komen wonen en zo ook in Benidorm in de kerk gekomen en er al die jaren naar de kerk gegaan, met iedere zondag een fijne dienst en gezellig koffie drinken daar na.

Nu mag ik samen met u allen onze Interkerkelijke Gemeenschap gaan dienen.

Wij, Kees en ik, hopen u veel te ontmoeten en wensen U een fijne tijd toe.

Mien de Ridder.

Even voorstellen.....

Mij is gevraagd iets over mijzelf te vertellen. Mijn naam is Annie van Es-Treffers. Ik ben in Rotterdam geboren in het 'Oude Noorden' zoals ze dat noemen, bij de Bergweg. Mijn ouders hadden een schoenmakerij en ik moest vaak schoenen bij de klanten brengen. Ik had nog drie zusjes en een broer. Ondanks de oorlog heb ik een fijne jeugd gehad, we hadden een gezellig gezin. Mijn ouders waren niet kerks, maar ze hebben wel alle kinderen laten dopen. Zij vonden het prima, dat ik met een vriendinnetje meeding naar jeugddiensten en Zondagschool, daar werd ik nog juffrouw.

Bij Ds. Den Hartog ging ik naar catechisatie, maar om onduidelijke redenen heb ik geen belijdenis gedaan. Vanaf mijn achtste jaar zat ik op een kinderkoor en mijn verdere leven heb ik altijd in een koor gezongen, zo ook hier in Benidorm iedere woensdagmorgen.

Na de oorlog ben ik, zoals zoveel kinderen, uitgezonden naar Denemarken waar ik moest aansterken voor drie maanden. Ik trof heel lieve mensen en ging iedere zomer jarenlang terug, wat ik nu ook nog steeds doe of zij komen naar Nederland. Mijn pleegbroer en zijn vrouw zijn ons hier ook komen bezoeken want, zeggen zij, onze oudste zus woont in Nederland en Spanje.

In 1954 leerde ik mijn man Cees kennen en in 1956 zijn we getrouwd. We kregen twee lieve dochters en later kwamen daar twee schoonzoons, twee kleinzoons en een kleindochter bij. De jongste is nu 17 jaar.

Door de invloed van mijn Deense pleegouders zijn Cees en ik al meer dan 30 jaar lid van de Deense Zeemanskerk in Rotterdam, waar we in de loop van de tijd veel werk hebben verzet. Ook hier in Benidorm voelen wij ons zeer welkom in de kerk en hebben er

lieve vrienden gekregen. Wij hopen dan ook hier nog vele jaren te komen. Met Gods zegen zijn wij dankbaar voor de tijd die ons nog gegeven zal zijn.

Annie van Es - Treffers

Van de kerkenraad

Op maandag 8 november 2010 werd er weer een kerkenraadsvergadering gehouden.

Hier volgen de belangrijkste punten die besproken werden:

1. Evaluatie Gemeentedag 15 oktober. De kerkenraad is verheugd over de positieve reacties van de deelnemers. De kerkenraad besluit dat er volgend jaar weer een Gemeentedag gehouden zal worden langs de zelfde lijnen als dit jaar en weer half oktober. Het gesuggereerde thema “bomen” wordt overgenomen.

2. Een bibliotheek in de Blauwe Zaal kan voortgang vinden. Kees van der Graaf en Vera van Luipen staan borg voor een goede organisatie.

3. Bevestiging nieuwe ambtsdragers op 28 november 2010. De kerkenraad is verheugd dat er nu 3 vrouwen als ambtsdrager bevestigd zullen worden. De samenstelling van de kerkenraad krijgt daardoor een evenwichtiger verdeling man/vrouw. Tevens wordt het probleem van aanwezigheid van ambtsdragers in de zomerperiode en in de periode december/januari verlicht.

4. Met de koster is na goed overleg een uitbreiding van zijn huidige Spaanse contract overeengekomen. Deze uitbreiding geeft veel meer duidelijkheid over de functievervulling en andere zaken dan het summiere Spaanse contract.

5. Enquête

Er zal een enquête onder de gemeenteleden gehouden worden over enige zaken die belangrijk zijn voor het goed functioneren van onze kerk. De voorzitter zal een concept opstellen ter bespreking in de kerkenraad. Het idee van een smoelenboek (foto van ieder gemeentelid) zal in de enquête vermeld worden.

6. Uitbreidingsplannen. Willem Blaauw bericht dat er discussies zijn geweest over deze plannen in de Speciale Commissie. Voorlopig zijn de ideeën om in de tuin niets te bouwen, wel wat egalise-

ren, grind opbrengen en de parkeermogelijkheden bekijken. In de benedenruimten geen uitbrekingen doen. De koffiekamer uitbreiden met een terras overkoepeling. Er zal actie genomen worden om deze ideeën verder uit te werken en kostenschattingen via een offerte, laten te maken. Daarna gaat er verdere discussie komen.

7. Het adressenbestand van de kerkleden is niet up to date. Het lukt moeilijk om de leden te activeren hun adressen up to date te houden. Imy zal een formuliertje opstellen om het adres te controleren en dit formuliertje de volgende zondagen laten uitreiken aan de gemeenteleden.

Jan van Luipen

Beste broeders en zusters

Zoals u wel gemerkt hebt worden er, als u zondags de kerk inkomt, briefjes uitgedeeld met het verzoek om uw adresgegevens enz. in te vullen.

Het doel hiervan is het adressenbestand van alle leden eens zorgvuldig te controleren en in orde te brengen. Heel veel dingen kloppen niet meer en de laatste tijd hebben de predikanten er veel moeite mee om mensen te vinden die ze willen bezoeken of opbellen.

Wilt u hier s.v.p. aan meewerken en desnoods zelf om zo'n briefje vragen ? U kunt het ingevuld deponeren in de doos in de koffiekamer. Graag zo spoedig mogelijk, want het is een hele klus en het kost heel veel tijd.

Als u zich op wilt geven als nieuw lid, wilt u dat dan vermelden op het formulier, zodat we even contact met u kunnen opnemen.

Namens de kerkenraad heel hartelijk bedankt,
Imy van den Hoorn- de Bondt.

Bloemen

Het was afgelopen zondag, 15 november, voor ons een grote verrassing toen we tijdens de kerkdienst een grote bos bloemen ontvingen. Het heeft onze vreugde van het weerzien een accent gegeven. Na de spannende maanden in 2009 en het langzame her-

stel daarna, mocht ik van de specialisten 5 weken naar Spanje. Het voelde als weer thuis te komen.

We zijn jullie erg dankbaar voor al het meeleven, voorbeden, e-mails e.d. die we hebben ontvangen. We hopen, dat we in de toekomst nogmaals naar Spanje mogen.

Nogmaals onze hartelijke dank, het allerbeste met u allen en hopelijk tot ziens.

Eke en Corrie Statema

In memoriam

Op maandag 15 november 2010 is overleden Rijk van de Bunt. Een enerverend leven heeft hij gehad maar vooral de jaren die hij superactief was voor de Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm waren buitengewoon. Veel vragen en problemen werden bij hem gedeponereerd en wist hij geen oplossing dan had hij altijd een mannetje of vrouwtje die ingeschakeld kon worden. Een voorbeeld: Spaanse feestdag ,iedereen vrij, bij de kerk moeten de auto's door het water rijden. Het water loopt langs de farmacia naar beneden richting camping: oplossing even Rijk bellen. Later blijkt dat de hoofdwaterbuis van de tuinbevoeiing gesprongen is. Vooral de zomermaanden tijdens de verbouwing van het architectenkantoor tot kerk waren buitengewoon en stond hij er alleen voor. Alles draaide om de kerk. Zelfs de pauwen en kippen moesten in de Baranco Hondo eieren leggen voor de verkoop voor de kerk.

Ja, Rijk was een bijzondere man die door zijn rechtaan-rechthoekig opstelling niet door iedereen geliefd was, maar hij was eerlijk en alles was bespreekbaar. Leek hem iets niet goed toe, dan kon het volgens hem niet om de Spaanse wet of brandweer, maar na bespreking kwam alles weer in orde.

Zijn laatste jaren had hij het zwaar, toen langzaam de touwtjes uit zijn handen genomen werden, maar veel vrienden en vriendinnen zullen aan hem blijven denken.

Andries Wouda

Uitgelicht.....deel 1.

Deze rubriek treft u in elke nieuwe uitgave van de Schakel aan. Het is in dit terugkerende artikel de bedoeling een vrijwilliger of vrijwilligers van onze kerkgemeenschap even in het zonnetje te zetten, vanwege een (vaste) klus, die hij of zij soms al jaren vervult, zonder dat veel van onze gemeenteleden daarvan op de hoogte zijn. Een schouderklopje is hierbij zeker op zijn plaats. Vandaar uitgelicht.

Vandaag heb ik een gesprek met **Leo den Dulk**. Die afspraak moest op korte termijn geregeld worden, want eind november vertrek ik immers voor een dikke maand naar Nederland en dan moet het interview in het kader van Uitgelicht voor zowel de maand december, als januari hebben plaatsgevonden. Twee maanden achtereen kunnen we het verhaal lezen van Leo. Eerst slechts een klein deel van zijn eigen leven, want de voorgeschiedenis van zijn ouders en vooral van zijn vader komt aanvankelijk uitvoerig aan de orde. Deze is het immers geweest, die aan de basis stond van onze gemeente. In het vervolgdeel dat in januari verschijnt, gaat Leo verder in op zijn werkzaam leven in binnen- en buitenland en de ontwikkeling van onze gemeente in Benidorm en zijn binding daar mee.

Verder het is de bedoeling, dat ik op termijn zijn vrouw, Hannie den Dulk-van Dijk uitvoerig te spreken krijg, om die in een volgende Schakel aan het woord te laten komen. Een zeer interessant echtpaar mag je wel zeggen, die den Dulken. Immers Leo is vanaf het begin betrokken geweest bij de totstandkoming van onze gemeente, terwijl Hannie altijd bezig is onze gemeente in stand te houden.

Kees: Leo, misschien kun je in het kort iets vertellen van je levensverhaal. Zoiets is immers de basis van de rest van je geschiedenis. Leo grinnikt wat en steekt van wal. *Ik ben geboren in Indonesië, als oudste van 4 kinderen en zoon van zendingsmensen. Ik was 9 jaar toen de Japanners binnen vielen. Mijn vader was reservist bij het KNIL en in die oorlog werden mijn ouders in gescheiden kampen ondergebracht. In 1946 zijn we teruggegaan naar Nederland, maar een jaar later werd mijn vader als onderwijzer voor de zending gestationeerd in Sumatra bij de Bataks tot 1951.*

Ik onderbreek Leo. En waar bleef jij toen? *Ik werd ondergebracht bij een weduwe om toch de diverse opleidingsscholen te kunnen bezoeken. Hij vervolgt. Misschien is het goed om nog even door te gaan met mijn vader. Hij was immers de grondlegger van deze gemeente en als ik zijn verhaal weergeef, haal je daar ook veel van mij uit.*

In 1951 moest hij natuurlijk weg uit Indonesië vanwege de machtsoverdracht aan Soekarno. Zijn volgende plek was midden tussen de Papoea's in Nieuw Guinea van 1953 tot 1959. Het lijkt wel een beetje op een geschiedenisles, maar zo was mijn vader. Gedreven tot op het bot. Moeder had wel een behoorlijke tik van de oorlog gehad. Zij vulde mijn vader overigens altijd prima aan. Toen hij in 1959 weer naar Nederland kwam, werd hij directeur van een jongensinternaat in Culemburg. Is later nog een periode bij ons in de Antillen geweest voor de vervanging van een zieke leerkracht. Heeft later in Nederland gedurende een jaar of drie kinderen uit de Antillen opgevangen en begeleid.

Toen hij 60 jaar was, verkocht hij zijn huis in Nederland en emigreerde met mijn moeder naar Spanje. Dat was dus in 1968. In die tijd trokken er veel Oud-Indiëgangsters naar dit heerlijke warme

land. In het Jappenkamp organiseerde mijn vader al velddiensten. En terwijl de meeste huisraad nog niet in Spanje was aangekomen, belegde hij er al zijn eerste huisdiensten. Tegen het eind van dat jaar konden de mensen er niet meer in en ging hij kerkdiensten houden op de bovenverdieping van een school hier in de buurt. Overigens was mijn vader een echte gereformeerde gelovige. Synodaal wel te verstaan, want doordat hij de vrijmaking niet bewust had meegemaakt, ergerde hij zich behoorlijk aan het geruzie tussen de kerken en gelovigen onderling.

Kees: Ik begrijp inmiddels, dat als ik iets te weten wil komen over het ontstaan van onze gemeente hier in Benidorm, dat eigenlijk het verhaal is van je vader. Die zette in wezen zijn zendelingsactiviteiten onder de Nederlanders in Spanje voort.

Leo vervolgt: Bijna twintig jaar lang kerkten we in hotel Cervantes, na een kleine verbouwing. In een eerder artikel van Hilbert Calkhoven in één van de vorige Schakels hebben we kunnen lezen, hoe het er toen aan toe ging. Wat een bergen werk moesten de mensen in die tijd verzetten om de “kerkzaal” gereed te maken om de vele kerkgangers te kunnen ontvangen. In de tachtiger jaren kwamen er twee diensten per zondag met een totaal van soms 700 bezoekers.

Kees: Hoe kwam je toen aan de voorgangers? Die kenden deze gemeente toch niet. Of gingen jullie in Nederland op de werftoer? *Leo schiet in de lach. Nee hoor, dominee Wijnja van het Evangelisch Pastoraat voor Nederlanders in Spanje (EPNS) heeft mij in de tien jaar, dat ik de predikantvoorziening voor onze gemeente moest regelen, bijzonder geholpen. Dat was nog best een klus, want vanuit de kerken in Nederland, werd toch wat geringschattend tegen deze “vakantiegemeente” aangekeken. Wij vielen immers nergens onder en voor sommige predikanten was dat zeker geen pré. Soms ging ik dominees wel eens “horen”, maar meestal kreeg ik namen van geschikte voorgangers door van ds. Wijnja, die hier overigens maar liefst vier maal een dienstperiode is geweest. Een man met een zeer brede kijk op kerk- en geloofszaken. Wordt vervolgd.*

Kees van Duijn.

Bezoek aan Ds. Parraga

Op 21 november 2010 zijn we met een groep leden en belangstellenden van onze gemeente naar de kerk van Ds. Parraga geweest. Met 3 volle auto's zijn we op pad gegaan. Pieter en ik gingen op eigen gelegenheid, daar we uit de buurt wonen, om ons te kunnen aansluiten bij de groep. Daarbij moesten we ook nog iemand ophalen die in Villajoyosa woont. Deze 'iemand' is een Venezulaanse jonge vrouw waar we ons over hebben ontfermd en die ons 1x in de week komt helpen en geïnteresseerd is om met ons naar de kerk in Benidorm te gaan.

Maria is protestant en kerkt in Villajoyosa bij de Pinkstergemeente maar ze wil graag in onze gemeente komen kerken en doet moeite om Nederlands te leren spreken. Daar Maria Spaanstalig is nodigen wij haar uit om met ons mee te gaan naar de kerk van Ds. Parraga.

Daar wij, Pieter en Maedy, via onze 'Tomtom' een andere route reden dan de rest van de groep kwamen wij eerder aan bij de kerk in Sangonera la Seca. Daar bleek dat er in deze kerk op zondagmorgen geen dienst wordt gehouden maar 's avonds. Op zondagmorgen wordt de dienst gehouden in een kerk van een zuster gemeente verder het land in dus wachtten we op de komst van de groep.

Pieter en ik verwonderden ons er over dat alles er heel anders uit zag dan zo'n 18 à 20 jaar geleden toen wij daar voor de allereerste keer op bezoek waren. Waar destijds een kerkje op een heuvel in een dorre, stoppelachtige omgeving stond, staat nu een mooie kerk op de hoek van een kruising met geasfalteerde straten in een urbanisatie met prachtige huizen als villa's. De weg er heen was destijds slecht en niet geasfalteerd.

Toen wij 18 à 20 jaar geleden bij dit kerkje kwamen, kwamen wij oog in oog te staan met een kerkje in aanbouw maar er werd, ondanks alle ongemak, toch een kerkdienst gehouden. De vloeren waren nog maar net gestort dus nog niets was betegeld, de ramen nog niet beglaasd. Er was nog geen vorm te zien van een voorportaal waar de hoofdingang zou moeten komen. Om in de kerk te komen werd gebruik gemaakt van een 'opening' opzij van de kerk waar later een deur zou komen. De treden voor deze ingang be-

stonden toen uit geïmproviseerde, houten treden. Er was nog geen boven verdieping. De steigers die aan de achterzijde van het kerkje stonden, gaven aan dat er nog heel wat moest gebeuren om het aanzien van het kerkje te krijgen.

De 2^e keer dat we er kwamen met zakken vol kleding en gebruiksartikelen, die we met een groep uit onze gemeente daar brachten, kon men de vooruitgang van de bouw duidelijk waarnemen. De hoofdingang, waar de deur al inzat, was gerealiseerd. De zij-ingang heeft een deur gekregen (bij het begin van de bouw lag er een blauw bouwzeil), de houten treden waren normale, betegelde trappen geworden. De bovenverdieping was toen, bij ons 2^e bezoek, nog in een beginstadium en het interieur was eenvoudig. De diensten in dit Godshuis waren tenslotte belangrijker dan het slijpen van stoelen en de preekstoel e.d., die destijds geen prioriteit hadden m.b.t. de diensten die er 's zondags werden gehouden.

Nu, in het jaar 2010, is het eenvoudige kerkje wat destijds in een lange bouwperiode verkeerde, een prachtige kerk geworden. Daar er op deze zondagmorgen geen kerkdienst werd gehouden waren wij in de gelegenheid het van binnen te bezichtigen. Met name

voor diegenen die deze kerk van het begin af aan hebben meegemaakt was het een buitengewone gewaarwording het in deze staat terug te zien.

Met gevoelens van respect en grote bewondering voor de enorme inzet voor al diegenen uit onze gemeente die hier aan hebben meegewerkt mogen we dankbaar zijn dat we de grondlegger, in de persoon van Ds. Parraga, hebben mogen leren kennen.

De nevenaanbouw van sanitaire gelegenheid, vergaderzaal annex koffieruimte, kinderopvang e.d. is zo optimaal functioneel gebouwd dat met name ik, als vrouwspersoon, het architectonische aspect ervan bewonder en dan te bedenken dat al diegenen die hier aan hebben meegewerkt mensen zijn uit hun eigen gemeente die, naast het werk bij hun bazen, hier maand in maand uit over jaren gerekend, dit hebben gerealiseerd.

Met gevoelens van dank, dat met Gods zegen deze kerk hier nu staat.

Maedy la Gordt Dillië / Faber

De Kerstmarkt

Helaas..... die wordt niet meer georganiseerd. Maar nijvere handen hebben niet stilgezeten. U kunt nog altijd Kerstkaarten kopen en andere kerstversieringen. Er is eigengemaakte sinaas-appelmarmelade en nog allerlei dingen voor u zelf of om cadeau te geven met de Kerst. Kom dus op Vrijdagochtend naar de inloopmorgen. Daar vindt u onze tafels, er is koffie en gezelligheid.

Hannie den Dulk.

Wandelen

Wandeling op donderdag 11 november j.l..

Om 10.00 uur had zich een groep van ongeveer 25 personen verzameld bij de oude Consum, om voor het eerst dit seizoen weer onder leiding van Klaas Visser de donderdagwandeling te maken. Omdat hij zelf een poos niet had gewandeld, had Klaas een makkelijke wandeling uitgezocht (nou ja, makkelijk!), maar uiteraard gingen we eerst koffie drinken en wel in Calpe bij de Belgische bakker. Hierna vertrokken we naar het beginpunt van de wandeling, maar omdat niet alle chauffeurs hetzelfde beginpunt in gedachten hadden duurde het enige tijd tot allen verzameld waren bij het "witte kerkje" van Lleus. (Vergeet je mobiel voortaan niet, Klaas!). De wandeling voerde ons, al pratend en genietend, door het prachtige landschap achter Calpe waar in het voorjaar veel amandelbomen bloeien. Op het hoog(s)tepunt (je hebt het gehaald, Annemarie!) kwamen we bij een verlaten boerderij op een heuvel met uitzicht naar alle kanten. Hier aten we ons meegebrachte broodje op. Het tweede deel van de wandeling ging over een lange dalende weg totdat we weer bij het "witte kerkje" kwamen. Het was een heerlijke wandeling en "alles onder de zon!".

Een meeloopster.

Op reis met ZULLUWUS

Het was koud die morgen. Voor het kerkgebouw in Benidorm was het een drukte van belang. Een grote groep van over de vijftig mensen begroette elkaar met een blijdschap en een warmte die onmiddellijk de kilheid van de ochtend verdreef.

Klokslag negen vertrok de bus naar Elche. Veel gelach en veel gekwebbel tijdens de reis. Na de koffie, met gevaar voor eigen leven in het open treintje, dat ons dwars door het drukke centrum van deze prachtige stad sukkelde zoals een boer zijn ezel door het centrum van Cairo. Prachtige sculpturen langs de route. Het park liet ons een grote verscheidenheid aan (palm)bomen zien.

Na de stadsrondrit werden we geacht onze eigen gang te gaan maar iedereen bleef voorsnog bij de groep omdat we allen naar het Arabisch Badhuis wilden. Sommigen hadden hun zwembroek mee, anderen dachten in burka te moeten verschijnen. Niets van dat alles. We mochten met twintig personen tegelijk afdalen in....? Nog voordat we een blik hadden kunnen werpen gingen de lichten uit en dacht de helft van de groep dat dit het sein was om terug te keren. Maar nee, daar gingen de lichten weer aan en werd ons in keurig Engels uitgelegd hoe in vroeger dagen de elite zich ontdoed van stof en vuil. We dachten met blijdschap aan onze comfortabele douches thuis.

Op naar de Basiliek waar enkelen de toren beklommen. Honderd vijf en zestig treden! Boven aangekomen stonden we uit te puffen. Het was toen en daar dat de zon doorbrak, die ons vervolgens een prachtig uitzicht bood op o.a. het heerlijke terras van Café de Paris aan de voet van de kerk, alwaar we een grote groep Zuluwus gangers ontwaarden.

De maaltijd die volgde in Restaurant La Cova in Campello overtrof elke verwachting. Behalve het prachtige uitzicht en het aardige personeel was het eten uiterst smakelijk en een lust voor het oog.

Met zulke gezellige tafelgenoten en een heerlijk glas wijn naar keuze was het een waardige afsluiting van een goed georganiseerde en perfect verlopen dag.

Als u in de toekomst ook eens een gouden dag uit wilt meemaken; houdt de agenda van Zuluwus in de gaten.
Bedankt Roos en Coen en allen die hebben meegewerkt om deze dag tot een daverend succes te maken.

Tiny van der Graaf

Gift

Bij de etentjes die Wil en Emmie Korthof maandelijks bij hen thuis verzorgen voor de alleenstaanden wordt een kleine vrijwillige bijdrage gevraagd. Dit bedrag, ad € 50,00, is op 7 november j.l. overgemaakt naar de rekening van dokter Janine t.n.v. Stichting Tamsarya.

Kerstmis nadert!

*met rasse schrede .
Vergeeten we even
de overvolle winkels,
haastige mensen
met verbeterde gezichten.
Dat de zin van
Kerstmis soms doet vergeten.*

*Samen winkelen
in een fijne sfeer
met engelenkoren die zingen
Onder het genot
van een lekker glas wijn,
alle haast van drukke dagen
weer helemaal vergeten zijn.
Kunnen we aan de mooie
Kersttijd beginnen.*

HERHAALDE OPROEP !

Urgent hulp gezocht bij vervoer.....

Enige tijd geleden meldde Pieter Faber zich vlak voor de dienst bij ons in de consistorie. Hij zat met een behoorlijk probleem. Immers sinds jaar en dag staat hij achterop de Schakel vermeld als degene die gebeld kan worden, als iemand naar de kerk wil, maar niet beschikt over vervoer. Die ochtend had hij een telefoontje uit Altea gehad en alleen met de grootst mogelijke moeite kon hij tegemoet komen aan de wens van de beller. Maar nu is voor hem de maat echt vol.

Kijk, zegt Pieter, ik woon aan de andere kant van Benidorm dus zo'n ritje naar Altea (v.v.) kost mij veel te veel tijd en we moeten ons bovendien enorm haasten om zelf niet te laat in de kerk aan te komen. Ik heb hier en daar al eens wat gemeenteleden gepolst om hen te vragen of zij zo af en toe eens kerkgangers zonder vervoer uit de omgeving van Altea en Albir mee konden nemen, maar tot nu toe zonder resultaat.

We spreken met Pieter af, dat we zijn probleem, of eigenlijk is het gewoon ons aller probleem, zullen melden in de Schakel. Wellicht zijn er dan wel een paar meelevende gemeenteleden, die zich dit probleem zullen aantrekken en zich opgeven Pieter te willen helpen. U raadt het al. Hoe meer mensen zich aanmelden, hoe minder u hoeft te rijden.

Kees van Duijn

Koorperikelen

Het Oecumenisch Zangkoor Benidorm, u kent het van hun zang tijdens de laatste zondagen van de maand, is verheugd over het feit, dat **Margo van Duijn** bereid is gevonden om de nieuwe dirigent van hen te zijn. Omdat zij en haar man altijd de laatste weken van het jaar in Nederland bij familie en vrienden verblijven is er in de maand december echter geen dirigent.

Momenteel heeft het koor ook geen begeleider, omdat Matthijs Mijnders weer terug naar Holland is.

Begeleiding is dringend gewenst bij repetities en ook bij de medewerking aan kerkdiensten en eventuele andere optredens. Met Gerard en Matthijs waren wij de laatste jaren erg verwend.

Nu ligt een nieuwe periode vóór ons.

Daarom zoekt O.Z.B. met spoed een liefst ervaren, maar vooral een enthousiaste **organist / pianist (e)** voor de 5-maands periode (november t/m maart) om de wekelijkse repetities (woensdagochtend), een aantal optredens in tehuizen en maandelijks een bijdrage aan een kerkdienst van de N.I.G.B. in “Het Anker” te begeleiden.

Tevens zoekt het koor voor de periodes dat onze dirigent verhinderd is (zeker de maand december en een stukje januari) een vervanging, waartoe wij hopen een **hulp-dirigent**

te kunnen aantrekken Zou u één van deze uitdagingen graag eens vrijblijvend willen proberen?

Wil dan bellen met 965.84.66.38 (Margo van Duijn, dirigent) of met 66.50.51.609 (Johan de Waard, voorzitter).

Wat u ook kunt doen is hen na de zondagochtenddienst aanschieten of contact opnemen met één van de andere bestuursleden: Gerrit Beuze (tel. 96.58.52.421), Annie van Es (tel. 655.40.40.41), Selia Albrecht (tel. 64.88.68.780) of Rose-Marie van Bussel (tel. 966.866.750).

Kom voor de dag met uw talent! Draag uw toontjes bij aan deze vriendengroep! Wij hebben u nodig!

Johan de Waard

Van het kerkelijk bureau

Het komt nogal eens voor dat overwintersaars tijdens een nieuw seizoen in een andere accommodatie verblijven, dan wat geregistreerd staat in de administratie. Mocht dat bij u het geval zijn, wilt u dan zo vriendelijk zijn uw adreswijziging door te geven, zodat de adressenlijst weer "up to date" gemaakt kan worden!
Bij voorbaat dank.

Liesbeth Boekhout

Kerkelijke activiteiten: vanaf half oktober tot half april

Bijbelstudie	woensdag	van	15.30 tot 16.30 uur
Zangkoor	woensdag	van	10.00 tot 12.00 uur
Schildercursus	woensdag	van	13.00 tot 15.00 uur
Handwerkclub	woensdag	van	13.00 tot 15.00 uur
Inloopochtend	vrijdag	van	10.00 tot 12.00 uur

* Iedere eerste dinsdag van de maand komt er een groepje vrouwen bij elkaar in restaurant Opera in Altea ter versterking van het onderlinge contact. Als u daar bij wilt zijn, meldt u dan aan bij **Herma van der Graaf of Margo van Duijn**.

* Al meerdere jaren organiseert Wandelclub "De sjockers" wekelijks mooie wandelingen in de omgeving van Albir.
Iedere donderdag om 10 uur vertrekken we bij de oude CONSUM (N332) in Albir voor een gemakkelijke wandeling van 7 tot 10 km.
Voor vervoer (vanaf het vertrekpunt) wordt gezorgd.
Inlichtingen: bij **Herman Pieters** (649107120) en **Klaas Visser** (966867391)

Programma Zulluwus 2010 - 2011

Telefoonnummer Coen 622 227 415

Telefoonnummer Rosemarie 966 866 750

26 december 2010 Kerstdiner Ciudad Patricia

18 januari 2011 Bioparc Valencia

15 februari 2011 Bloesemtocht

8 t/m 12 maart 2011 Toledo – Cordoba

Op woensdag 25 november is de boekhouding gecontroleerd van Zullewus door de heren Klaas Visser en Joop Stekelenburg en in orde bevonden.

Attentie

Het telefoonnummer van **Pieter Faber** is gewijzigd:

Dat is geworden: **965638022**

De volgende Schakel:

zal uitkomen op zondag 2 of 9 januari 2011.

Kopij kunt u tot uiterlijk woensdag 22 december aanleveren bij het kerkelijk bureau of per post opsturen.

Per e- mail naar het onderstaande mail adres:

kerkelijkbureau@kerkinbenidorm.nl

Kerkelijk Centrum “ Het Anker”			966 809 201
Pastorie	Predikant		966 865 977
Kerkenraad	Kees van Duijn	Voorz./ouderling	965 846 638
	Jan van Luipen	Diaken/scriba	965 871 941
	Wim Blaauw	Ouderling	606 533 595
	Imy van den Hoorn	diaken	965 846 529
	Wim van Eck	diaken met bijzondere opdracht	
	Kid Verloop	ouderling met bijz. opdracht	
Pastoraal team	Jan Lanting	Voorzitter	965 873 108
Cie. van ontvangst	Emmie Korthof		649 002 029
Kerkelijk Bureau	Liesbeth Boekhout	vrijdagochtend	966 809 201
	Pieter Doeve	Vervanger	
Koster	Gabriël Ruijsenaars		966 882 865
Organisten	Cor Pors		
	Edo Luynenburg		965 756 547
Geluidsinstallatie	Pieter Faber		965 638 022
Vervoer	Indien u vervoer nodigt heeft, neemt u dan na 20.00 uur contact op met Pieter Faber		965 638 022
Financiën	Vrijwillige bijdragen:		
	Spanje:	La Caixa nr. 2100 4453 8802 0001 3092 Tnv. Iglesia Evangelica Holandesa en Benidorm Alfaz del Pi	
	Nederland:	Giro nr. 4499449 T.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm	
Redactie de Schakel	Liesbeth Boekhout		655 189 607
	Irene van Zwieten		965 837 509
Eindredacteur	Kees van Duijn		965 846 638
Abonnement	Giro 4499449, t.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm, “ De Schakel “ Abonnementsgeld 10,00 euro per jaar		
NEGB	Reg. nr. 3034-SE/D	C.I.F.nr. Q 0300385 B.	